

РЕШЕНИЕ

№ 3340

гр. София, 26.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 180 СЪСТАВ, в публично заседание на шестнадесети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: АСПАРУХ ЕМ. ХРИСТОВ

при участието на секретаря ПАОЛА ЦВ. РАЧОВСКА
като разгледа докладваното от АСПАРУХ ЕМ. ХРИСТОВ Гражданско дело
№ 20231110144155 по описа за 2023 година

Производството по делото е образувано по подадена от П.Р.Б. искова молба против П. Н. П., с която е **предявен осъдителен иск с правно основание чл. 210, ал.3 вр. с чл. 203, ал.1 КТ за осъждане на ответника да заплати сумата от 4.75 лева - представляваща обезщетение за причинени вреди, изразяващи се в преразход на гориво / 1.73 литра / за четвъртото тримесечие на 2022г. при управление на МПС „Мазда 6“ с ДК № СВ **** ТА, ведно със законна лихва от датата на подаване на исковата молба 07.08.2023 г. до окончателно изплащане на вземането.**

Ищецът твърди, че страните се намират в трудово правоотношение съгласно сключен трудов договор от 04.05.2001 г., по силата на който ответникът заемал длъжността „шофьо-куриер/призовкар“ в сектор „Техническо обслужване“ в администрацията на главния прокурор. Излага, че със Заповед № РД-04-143/10.05.2023 г. на главния прокурор по отношение на ответника е реализирана ограничена имуществена отговорност за сумата от 4,75 лева. Сочи, че със Заповед № РД-04-96/04.04.2022 г. на ответника е зачислен служебен автомобил, марка „Мазда“, модел „Шест“, с ДК № СВ **** ТА, а със Заповед № РД-04-317/30.09.2022 г. са определени разходни норми. Излага, че съгласно чл. 19 от Вътрешните правила за придобиването, разпределението, ползването и експлоатацията на МПС в ПРБ, отчетът на експлоатацията на МПС се осъществява ежемесечно от водачите, чрез представяне по образец на индивидуален „Отчет за изразходвано гориво и изминатите километри“ в срок до 7-мо число на месеца. Твърди, че ответникът за изразходваното гориво от автомобил, марка „Мазда“, модел „Шест“, с ДК № СВ **** ТА, е представил месечни отчети, вкл. за месеците октомври, ноември и декември 2022 г. Аргументира, че при извършена проверка по отношение на изразходваното гориво през IV-то тримесечие на 2022 г. е установен преразход по отношение на зачисления на ответника автомобил, като с Протокол за установени липси от 23.01.2023 г. бил констатиран преразход на гориво на стойност 4,75 лв. Твърди, че протоколът е сведен до знанието на служителя, в отговор на което постъпило възражение с вх. № АГП-4/2023 г. от 09.02.2023 г. С писмо с изх. № АГП-4/01.03.2023 г. ответникът бил информиран за начина, по който е установен преразходът на гориво, като въпреки това служителят не заплатил

дължимата сума. С доклад изх. № АГП-4/2023 г. от 09.05.2023 г., заведен под вх. ГП № 428/2023 г. от 09.05.2023 г. бил уведомен главният прокурор за описаното и за липсата на плащане, с оглед на което със заповед на същия по отношение на ответника била реализирана ограничена имуществена отговорност за сумата от 4,75 лева. Ответникът депозирал жалба с вх. № 428/2023 г. от 08.06.2023 г., с която оспорил връчената му на 10.05.2023 г. заповед.

В срока по чл. 131 ал.1 ГПК е постъпил отговор на исковата молба, с който предявеният иск се оспорва като недопустим и неоснователен. Ответникът твърди, че не са спазени сроковете за налагането на санкцията. Твърди, че е управлявал повереното му МПС съгласно установените норми. Твърди, че е налице хипотеза на чл. 204 КТ, според която работникът не отговарял за вреда, която е резултат от нормален производствено-стопански риск. Аргументира, че твърдяната вреда може да настъпи поради обективни условия, доколкото се касаело за шофиране при зимни условия в гр. София при повишено ниво на трафик и задръствания. Прави искане за произнасяне досежно валидността на чл. 27, ал. 1 и ал. 2 от Вътрешните правила за придобиване, разпределение, ползване и експлоатация на МПС в ПРБ. При тези твърдения моли съда да отхвърли предявения иск. Претендира разноски.

С уточняваща молба към отговора /постъпила също в срока по чл. 131, ал. 1 ГПК/ ответникът е релевирали възражение за давност за предявяването на иска.

Съдът, като съобрази становището на страните, материалите по делото и закона, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Предявен е иск с правно основание чл. 210, ал.3 вр. с чл. 203, ал.1 КТ.

В тежест на ищеца е да докаже по делото пълно и главно, че страните са били обвързани от трудово правоотношение, че в резултат от поведението на ответника при изпълнение на трудовите му задължения за работодателя е възникнала имуществена вреда под формата на претърпяна загуба в размер на претендираната сума, че е издал заповед, с която е определил основанието и размера на отговорността на работника, както и че е връчил тази заповед на работника.

При установяване на горните обстоятелства, в тежест на ответника е да докаже погасяване на дълга.

В тежест на ищеца с оглед релевираното възражение за давност е да докаже и наличието на факти, при настъпването на които законът предвижда спиране и/или прекъсване на давността, в случай че твърди такива.

С доклада по делото, неоспорен от страните, съдът е обявил за безспорни и ненуждаещи се от доказване следните обстоятелствата, а именно: че страните се намират в трудово правоотношение съгласно сключен трудов договор от 04.05.2001 г., по силата на който ответникът заема длъжността „шофьо-куриер/призовкар“ в сектор „Техническо обслужване“ в администрацията на главния прокурор, че със заповед на главния прокурор, по отношение на ответника е реализирана ограничена имуществена отговорност за сумата от 4,75 лева, че заповедта е връчена и получена от ответника на 10.05.2023 г., че ответникът е депозирал жалба срещу заповедта с вх. № 428/2023 г. от 08.06.2023г.

Настоящият съдебен състав намира за основателно, наведеното от ответника с молба - уточнение /л.79/, подадена в срока за отговор, възражение за изтекла давност по чл. 358, ал. 1, т. 1 КТ.

Предмет на настоящото производство е искова претенция с правно основание чл. 210, ал.3 вр. с чл. 203, ал.1 КТ, като ищецът претендира от ответника заплащане на сумата от 4.75 лева, представляваща обезщетение за причинени вреди, изразяващи се в преразход на гориво / 1.73 литра /за четвъртото тримесечие на 2022г. при управление на МПС „Мазда 6“ с ДК № СВ **** ТА, ведно със законна лихва от датата на подаване на исковата молба 07.08.2023 г. до окончателно изплащане на вземането

Този извод намира опора и в приложеното на л. 60 копие на Заповед № РД-04-143/10.05.2023г., с която на ответника е наложена ограничена имуществена отговорност в размер на 4.75лв.

В материалноправната разпоредба на чл. 358 КТ са регламентирани сроковете, в които следва да бъдат предявени исковите с различен предмет.

В чл. 358, ал. 1, т. 1 КТ е законоустановено, че по спорове за ограничена имуществена отговорност на работника или служителя исковите следва да бъдат предявени в едномесечен срок.

Съгласно практиката на ВКС защитата на работника или служителя срещу незаконна заповед на работодателя, с която се ангажира ограничената му имуществена отговорност, се осъществява чрез писмено възражение в едномесечен срок от връчването на заповедта. В този случай работодателят може да предяви иск срещу него пред съда отново в едномесечен срок - чл. 210, ал. 3 КТ и чл. 358, ал. 1, т. 1 КТ / *в този смисъл Решение № 619 от 19.06.2002 г. на ВКС по гр. д. № 913/2001 г., III г. о.*

Не е спорно по делото, че процесната заповед е връчена на ответника на 10.05.2023г.

От приложеното на л. 63 копие на жалба, се установява, че в едномесечен срок от получаване на заповедта, на 08.06.2023г., ответникът е входил пред ищеца жалба срещу наложената му ограничена имуществена отговорност, обстоятелство обявено за безспорно и ненуждаещо се от доказване с доклада по делото.

От датата на депозиране на жалбата от ответника – 08.06.2023г., по аргумент от приетото в Решение № 619 от 19.06.2002 г. на ВКС по гр. д. № 913/2001 г., III г. о., е започнал да тече едномесечния срок по чл. 358, ал. 1, т. 1 КТ за ищеца да предяви искова претенция. Едномесечния срок е изтекъл на 08.07.2023г.

Исковата молба, инициирала настоящото производство е депозирана след изтичане на срока по чл. 358, ал. 1, т.1 КТ на 07.08.2023г.

По изложените съображения се налага извод, че работодателят е пропуснал в предвидения чл. 358, ал. 1, т. 1 КТ преклузивен срок да инициира спор за ограничената имуществена отговорност на ответника независимо дали по реда на чл. 210 от КТ, чрез заповедно производство или по общия исков ред, респективно правопогасяващото възражение релвирано в срока за отговора на исковата молба се явява основателно и исковата претенция следва да се отхвърли като погасена по давност.

По разноските.

При този изход на спора, на основание чл. 78, ал. 3 ГПК, ищецът следва да заплати на ответника разноси в размер на 450.00лв. – адвокатско възнаграждение. Видно от приложения на л. 75 по делото договор за правна защита и съдействие уговореното възнаграждение е именно в такъв размер, като е посочено, че същото е заплатено в брой, респективно в тази част, по аргумент от т. 1 от Тълкувателно решение № 6/2013г., договърът има характер на разписка удостоверяваща заплащане на сумата.

Водим от гореизложеното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявения от „П.Р.Б.“ с адрес: /адрес/, срещу П. Н. П., ЕГН *****, с адрес: /адрес/, **иск с правно основание чл. 210, ал.3 вр. с чл. 203, ал.1 КТ за осъждане на ответника да заплати на ищеца сумата от 4.75 лева**, представляваща обезщетение за причинени вреди, изразяващи се в преразход на гориво / 1.73 литра /за четвъртото тримесечие на 2022г. при управление на МПС „Мазда 6“ с

ДК № СВ **** ТА, ведно със законна лихва от датата на подаване на исковата молба 07.08.2023 г. до окончателно изплащане на вземането, **като погасен по давност.**

ОСЪЖДА „П.Р.Б.“, на основание чл. 78, ал. 3 ГПК, **да заплати на П. Н. П, ЕГН *******, сумата от **450.00лв.** – **разноски.**

Решението подлежи на обжалване, в двуседмичен срок от връчването му на страните, пред Софийски градски съд.

Съдия при Софийски районен съд: _____